

[Askjær Jørgensen]

sier, der er bygget til ingen verdens nytte, fordi det giver meget større gymnasekapacitet, end samfundet har brug for, alle disse milliarder af kroner, der misbruges på at bygge en uddannelsessektor op, som der slet ikke er brug for, kommer erhvervslivet til at betale via den statsafgift på arbejdskraften, som kaldes indkomstskat.

Det har retsforbundet ellers haft på sit program skulle afskaffes.

Men når hr. Flygaard presser og presser og presser socialdemokratiet til, at de skal sende den ene milliard efter den anden til Indien til støtte for deres atombombeindustri og til Vietnam, så de får kræfter til at jage deres egne borgere ud på vandet som båd-flygtninge, så forstærker hr. Flygaard dermed behovet for udskrivning af den indkomstskat, som retsforbundet ellers har haft på deres program at de vil afskaffe.

Derfor er det således, at hr. Flygaard ikke arbejder for retsforbundets oprindelige ideer og programpunkter og ideologi; hr. Flygaard arbejder kort og godt for, at indkomstskatten kan vokse og vokse og vokse og blive stærkere og stærkere og stærkere, og derfor er hr. Flygaard det mest socialdemokratiske medlem, vi har i dette folketing.

Fru Ingerlise Koefoed kom ind på noget positivt om, at de 18 mia kr., der går til dagpenge, skal gøres aktive. Ja, så er der åbenbart også noget, vi kan tale med SF om, for det mener vi så sandelig også de skal; vi mener, at samfundet skal have arbejde for disse penge. Så glæder jeg mig da til, næste gang vi skal behandle fremskridtspartiets forslag om opfyldelse af grundlovens § 75, for så går jeg ud fra, at fru Ingerlise Koefoed vil gå positivt ind i behandlingen af dette lovforslag i stedet for usagligt at kritisere folk og sige, det er umenneskeligt, at folk skal have lov til at gøre en indsats, fordi de modtager. Jeg er glad for, at fru Ingerlise Koefoed har skiftet holdning nu; af fru Ingerlise Koefoed synes, det er rimeligt, at samfundet skal have værdier for de penge, man giver ud. Det siger vi tak for.

I går kunne jeg notere over for socialdemokratiet, at der var en åbning dér. Jeg kan nu notere, at der også er en åbning fra SFs side, altså at vi skal opføre os positivt her. Men jeg har endnu ikke hørt en åbning fra retsforbundets side, og det er jeg faktisk ked af.

Jeg fik ikke sagt i går, at jeg synes, venstre og de konservative fortjente den behandling, de fik af statsministeren. Det er jeg nødt til at sige, fordi venstre og de konservative benytter enhver lejlighed til at sige, at vi ikke må skælde de to partier ud. Men så lang tid de to partier fortsætter med en attitude, som de gør her, hvor de står op og kritiserer, men ikke har mod til at sige, om de vil stemme ja eller nej til finanslovsforslaget, er de ikke værdige til at danne et alternativ. Så lang tid de ikke tør sige, hvordan de vil stoppe salget af statsobligationer, er de ikke værdige til at påberåbe sig at være et alternativ og vil aldrig kunne indgå i et alternativ sammen med fremskridtspartiet, for så er de jo selv socialdemokrater.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

I anledning af hr. Askjær Jørgensens formodninger om min stilling til det foreliggende finanslovsforslag, skal jeg kun gøre den enkelte bemærkning, at der vist desværre endnu en gang er tale om, at der er noget, hr. Askjær Jørgensen har misforstået.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan sagtens forstå, at socialdemokraterne ikke kan følge min tankegang vedrørende den økonomiske politik, for når socialdemokraterne præsterer at få en finanslov vedtaget i december måned i 1980 og siger, at nu er det de tal, der passer efter mange hundrede ændringsforslag fra regeringen, og vi så allerede i januar måned skal have et underskud på det budget på halvanden milliard kroner, er socialdemokraterne ikke i stand til at styre økonomien; de har overhovedet ikke fat om de økonomiske sammenhænge. Derfor kan jeg godt forstå, at hr. Camre ikke kan forstå, hvad det er, jeg siger.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg kan forstå, at hr. Askjær Jørgensen følger andre medlemmer af fremskridtspartiet op. Jeg skal blot sige til hr. Askjær Jørgensen, at der er fuld enighed i retsforbundet om, at man skal hjælpe u-landene, og vi har